

Δημόσιο Δίκαιο & Διοικητική Δικονομία Β 2016

Από το Συμβούλιο Διοίκησης (εφεξής Σ.Δ.) του Γενικού Νοσοκομείου Κορίνθου, που λειτουργεί ως ν.π.δ.δ. (νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου), προσλήφθηκε ιατρός μεταξύ άλλων συνυποψηφίων του ιατρών, ως «συμβασιούχος», μετά από διαγωνιστική διαδικασία, η οποία προσδιορίζεται επ' ακριβώς (προϋποθέσεις για τη συμμετοχή, αξιολογικά κριτήρια, προφορική συνέντευξη ενώπιον Α'βάθμιας Επιτροπής, δυνατότητα προσφυγής σε Β'βάθμια Επιτροπή για ουσιαστικούς λόγους) σε υπουργική απόφαση (υ.α.), εκδοθείσα σε εκτέλεση νόμου. Οι μηνιαίες αποδοχές και το, τυχόν, οικογενειακό επίδομα προσδιοριζόταν στην ως άνω υ.α., χωρίς καμία αναφορά σε επιδόματα που χορηγούνται σε άλλους ιατρούς του Νοσοκομείου, συνδεομένους με σχέση δημοσίου δικαίου με αυτό, είναι δηλαδή μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι. Ο προαναφερθείς ιατρός κατά την εκτέλεση κάποιας ιατρικής πράξης, ενήργησε με αμέλεια, με αποτέλεσμα να προσβληθεί σε μόνιμη βάση η υγεία του ασθενούς.

Ερωτήματα:

1. Μπορεί κάποιος από τους συνυποψηφίους ιατρούς να προσβάλει την απόφαση πρόσληψης του ως άνω Νοσοκομείου; Αν ναι, ενώπιον ποίου Δικαστηρίου, εντός πόσης προθεσμίας από τη γνώση της ως άνω απόφασης και ποίους λόγους μπορεί να προβάλλει; Μπορεί να απευθυνθεί κατ' ευθείαν στο αρμόδιο Δικαστήριο ή πρέπει προηγουμένως να προσφύγει στην Β'βάθμια Επιτροπή της υ.α.;
2. Μπορεί ο τελικώς προσληφθείς ιατρός να παρέμβει στην ανοιγείσα δίκη υπέρ του κύρους της απόφασης του Σ.Δ. του Νοσοκομείου; Αν ναι, εντός πόσης προθεσμίας;
3. Ο προσληφθείς «συμβασιούχος» ιατρός μπορεί να ζητήσει να υποχρεωθεί το ως άνω Νοσοκομείο να καταβάλλει και σ' αυτόν κάθε επίδομα που καταβάλλει στους μόνιμους συναδέλφους του;
4. Ποίος/οι ευθύνεται/νονται για την αποζημίωση προς αποκατάσταση της υγείας και για την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του ασθενούς; Αν υπάρχει αποκλειστική ευθύνη (ή συνευθύνη) του Νοσοκομείου ή του ιατρού, σε ποια νομική βάση στηρίζεται αυτή και ποίο είναι το αρμόδιο Δικαστήριο;
5. Με την υπόθεση ότι υπάρχει ευθύνη του Νοσοκομείου και αυτό υποχρεώνεται πρωτοδίκως να καταβάλει στον ασθενή το ποσό των 10.000 € για την αποκατάσταση των υλικών ζημιών του ασθενούς και το ποσό των 4.000 € για την χρηματική ικανοποίησή του: Έχει δικαίωμα το Νοσοκομείο να ασκήσει έφεση κατά της άνω απόφασης; Εντός πόσης προθεσμίας και ενώπιον ποίου Δικαστηρίου; Ο ασθενής έχει δικαίωμα να ασκήσει και αυτός έφεση; Αν ναι, εντός πόσης προθεσμίας; Μετά την πάροδο της προθεσμίας της έφεσης, έχει κάποιο ένδικο βοήθημα ο ασθενής για να αντικρούσει την έφεση του Νοσοκομείου;
6. Αν το ένδικο βοήθημα του ασθενούς προσδιορισθεί μετά παρέλευση 6 και πλέον ετών από την άσκησή του, υπάρχει κίνδυνος παραγραφής των αξιώσεων του

ασθενούς «εν επιδικία», ενόψει του ότι καταρχήν η παραγραφή των αξιώσεων εξ αδικοπραξίας είναι 5ετής (άρθρ. 937 ΑΚ και άρθρ. 48 παρ. 1 ν. 496/1974);

7. Ο ασθενής μπορεί να ζητήσει προσωρινή επιδίκαση κάποιου ποσού για να καλύψει κάποια έξοδα και αμοιβές που δεν καλύπτονται από τον ΕΟΠΥΥ; Αν ναι, ποιο ένδικο βοήθημα πρέπει να ασκήσει και ενώπιον ποίου Δικαστηρίου;